

Kronika żałobna

W latach międzywojennych pracuje w woj. lubelskim, w Wojewódzkim Towarzystwie Organizacji i Kółek Rolniczych i w Lubelskiej Izbie Rolniczej, jako inspektor łakarstwa.

Po wyzwoleniu wraz ze St. Jasińskim i A. Demianowiczem i innymi pszczelarzami-naukowcami, przy poparciu Prof. Niklewskiego, ówczesnego Dyrektora Lubelskiej Izby Rolniczej, organizuje Instytut Pszczelarski przy LIR i zostaje jego dyrektorem, prowadząc w nim jednocześnie Dział Pastwisk Pszczelich i Zapyłania.

Jako długoletni pracownik agronomii społecznej osiąga niemałe sukcesy w popularyzacji pszczelarstwa.

Pasja życia, głębokie wiadomości praktyczne i teoretyczne z zakresu pszczelarstwa, wielka miłość do młodzieży — stawiają Go w szeregach organizatorów Liceum Pszczelarskiego w Żabiej Woli k. Lublina.

Należy też do najbardziej gorliwych rzeczników reaktywowania Polskiego Związku Pszczelarskiego oraz spółdzielni pszczelarskich, powołania inspektorów pszczelarstwa przy przydiach WRN.

Jego zapal i pracowitość, życzliwy stosunek do ludzi i wielka pogoda ducha oraz chęć podzielenia się wszystkim wiadomościami, jednały Mu szacunek i sympatię. Dzięki osobistej kulturze, dzięki wrodzonemu taktowi i wyjątkowej pasji pedago-

gicznej, o czym wielokrotnie w ciągu długich lat współpracy przekonał się Wojewódzki Związek Pszczelarzy w Łodzi, potrafił umiejętnie nawiązywać współpracę z nowymi ludźmi, a także organizacjami mającymi wpływ na rozwój pszczelarstwa. Wyrażał bowiem przekonanie, że tylko szeroka popularyzacja problemów pszczelarskich może zjednać naszemu ruchowi wielu przyjaciół, wpływając na dalszy rozwój pszczelarstwa.

Kol. mgr inż. Ludwik Majeranowski jest autorem książek pszczelarskich oraz był ścisłym współpracownikiem czasopism pszczelarskich jak: „Bartnik postępowy”, „Pszczelarz Polski”, „Pasięka”, „Pszczelarstwo”.

Praca zawodowa i społeczna nie przeszkadzały Mu na co dzień interesować się życiem i hodowlą pszczół. Władze państwowe wysoko ceniły zaangażowanie i wkład pracy Ludwika Majeranowskiego przyznając Mu dwukrotnie Krzyż Zasługi (brązowy i srebrny). Otrzymał także wiele wyróżnień i honorowych dyplomów m. in. dyplom Honorowego Członka WZP.

Odszedł od nas Człowiek prawy, niestrudzony pracownik na niwie naukowej i społecznej dla dobra polskiego pszczelarstwa. Śmierć Jego wywołała prawdziwą i szczerą żałobę.

Cześć Jego Pamięci!

W dniu 29 marca br. zmarł nagle w wieku 79 lat w Łodzi człowiek, który przez całe swoje życie był wzorem nauczyciela, działacza i społecznika. Wykonawszy ogrom pracy odszedł od nas nieodżałowany Kolega, mgr inż. Ludwik Majeranowski.

Urodził się w dniu 8.XII.1891 r. w Łodzi, gdzie również kończył szkołę podstawową i średnią. W 1905 r. zostaje aresztowany za udział w strajku w Łodzi i zesłany w głąb Rosji. Następnie wraca do kraju, kończy studia na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

XIII Walny Zjazd WZP w Łodzi

XIII sprawozdawczo-wyborczy zjazd pszczelarzy woj. łódzkiego odbył się w dniu 28 marca br. Dokonano na nim podsumowania trzyletniej działalności Zarządu oraz wytyczono dalsze kierunki na najbliższą jego kadencję. Zjazd przypadł w okresie niezmiernie ważnych wydarzeń w życiu naszego kraju objawiających się nadal odczuwalnymi przemianami politycznymi, społecznymi i ekonomicznymi. Kierując się wytycznymi VIII Plenum uczestnicy Zjazdu stwierdzili, że do najważniejszych zadań Związku należy uzyskanie wzrostu produkcji pasiecznej oraz zwiększenie oddziaływania pszczelarstwa na produkcję rolną woj. łódzkiego.

Zarząd przedstawił Zjazdowi konstruktywne i wyczerpujące sprawozdanie z okresu swojej kadencji, zwracając szczególną uwagę na roz-

wój organizacyjny Związku, gospodarkę pasieczną i ochronę roślin, walkę ze szkodnikami i chorobami pszczół, kwalifikacje i szkolenie pszczelarzy, rozwój hodowli matek i poprawę pożytków pszczelich. Podkreślano właściwą współpracę z miejscową prasą, szczególnie z „Głosem Robotniczym” oraz innymi środkami masowego przekazu. Serdeczne podziękowanie za pracę w tym zakresie złożono Kol. red. Jerzemu Pilichowskiemu.

W dyskusji nad sprawozdaniami zabrało głos 21 delegatów. Podkreślili oni duży dorobek organizacji pszczelarskiej woj. łódzkiego. Wskazali również na niedociągnięcia i braki: zbyt mała opieka nad ogniwami terenowymi ze strony aktywu związkowego, brak standaryzacji w sprzęcie pasiecznym, zła jakość i mała przydatność sprzętu, nieprze-

strzeżenie przez służbę ochrony roślin terminów i sposobów oprysków. Oczekuje się większej pomocy ze strony służby agrozootechnicznej i weterynaryjnej w zakresie poprawy pogłowia pszczół, zwalczania chorób i szkodników, zniesienia związanej sprzedaży węzy.

Podkreślano duży dorobek w szerzeniu oświaty wśród pszczelarzy poprzez organizowanie szkoleń i seminariów, ze szczególnym uwzględnieniem kursów specjalistycznych oraz kursów na mistrza i kwalifikowanego pszczelarza. Podnoszono również sprawę właściwego rozwiązywania poprawy pożytków pszczelich i zapopatrywania pszczelarzy w cukier oraz dobrą współpracę z organizacjami polityczno-gospodarczymi województwa, ZMW i innymi.

Dyrektor PZP — Czesław Nowakowski ocenił działalność Związku w latach 1968—1970, zwracając uwagę na małą liczbę odbytych zebrań, posiedzeń komisji rewizyjnych w ogniwach terenowych, bierność w opłaceniu składek członkowskich, konieczność rozwijania kompleksowej walki z chorobami. Jednocześnie podkreślił duży dorobek w pozostałych dziedzinach organizacji wojewódzkiej. W konkluzji stwierdził: